

може би, най хитриятъ, най-съобразителниятъ и най-лукавиятъ. Него е ръководила една-единичка цѣль: тж като на 6-й Септемврий и въ време на войната, той бѣше затиснатъ отъ други по-блѣскави авторитети — тжсилъ е нови приключения да осѫществи цѣлите си. Русското консулато и полковникъ Сахаровъ сѫ гадиликняли неговата лукава душица. Освенъ това, той и капитанъ Вазовъ, сѫ зарѣзани отъ величието и останките на пловдивския конакъ и на тепетата.

За сега ние ще да туриме точка на тия дѣлги и широки обстоятелства. Онова, което ни е цѣлта съ издаванието на тоя брошура е, да покажиме на читателите си, че не сѫ само горните лица виновници на девятий Августъ. Нечистъ пржеть въ това предателско дѣло иматъ и три мата тогавашни министри: П. Каравеловъ, военний министръ Никифоровъ и министра на вѫнешните работи И. Цановъ. Споредъ сичките закони на свѣтътъ, нравствени, материални, християнски исторически и пр., най-виновните за девятий Августъ сѫ горнитъ трима мѫжие, които по онова време управляваха Бѫлгария, които бѣхъ избрани да пазятъ престолътъ и короната на тая Бѫлгария. Ако Цанковисти и лжжи-сѫединисти са бѣха обявили противъ тая корона още преди година, нѣщо което тѣ не криеха, то на правителството бѣше длъжностъ да вземе мѣрки и запази катастрофата. Ако Цанковъ минуваше отдавна у насъ за предатель на бѫлгарските интереси, то Каравеловъ са считаше за най-строгиятъ пазителъ на тия интереси. Ако едно правителство, което и да е то, взема мѣрки, щото противниците му партизани да не влязатъ въ министерството и спечелятъ изборите, отъ което не пропада отечество-